

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 719/2021
14.09.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Мирољуба Томића, Драгомира Милојевића и Дубравке Дамјановић, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела самовлашће из члана 330. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Аните Нуховић, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Сјеници К 120/20 од 19.10.2020. године и Вишег суда у Новом Пазару Кж1 22/21 од 11.02.2021. године, у седници већа одржаној дана 14.09.2021. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Сјеници К 120/20 од 19.10.2020. године и Вишег суда у Новом Пазару Кж1 22/21 од 11.02.2021. године у односу на повреду закона из члана 439. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у преосталом делу **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сјеници К 120/20 од 19.10.2020. године, окривљени АА, оглашен је кривим због кривичног дела самовлашће из члана 330. став 1. КЗ и осуђен на новчану казну у одређеном износу од 50.000,00 динара, коју је дужан да плати у року од три месеца од дана правноснажности пресуде, те је одређено да ће суд, уколико окривљени новчану казну не плати у одређеном року, исту заменити казном затвора тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне заменити једним даном затвора. Истом пресудом одбачена је као неблаговремена приватна тужба приватног тужиоца ББ из ... од 03.06.2019. године. Окривљени је обавезан да на име паушала буџету РС уплати износ од 5.000,00 динара, као и да на име трошкова кривичног поступка приватном тужиоцу исплати износ од 90.000,00 динара, све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Вишег суда у Новом Пазару Кж1 22/21 од 11.02.2021. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, а првостепена пресуда је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, бранилац окривљеног адвокат Анита Нуховић, благовремено је поднела захтев за заштиту законитости, због повреде закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде преиначи тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе за кривично дело из члана 330. став 1. КЗ и обавезати приватног тужиоца да окривљеном накнади трошкове кривичног поступка и трошкове за састав захтева за заштиту законитости од стране адвоката у износу од 33.000,00 динара.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП и, у седници већа коју је одржао без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство не би било од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је нашао:

Указујући на повреду закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, бранилац окривљеног АА, у захтеву за заштиту законитости истиче да се радња кривичног дела самовлашће из члана 330. став 1. КЗ, састоји од делатности којом се самовласно прибавља неко своје право или право за које извршилац сматра да му припада, па следствено изнетом ово кривично дело неће постојати ако извршилац прибавља право за које зна да му не припада и да га ни законским путем не може прибавити што је у конкретном случају у питању с обзиром на то да је окривљени био упознат са садржином решења Основног суда у Сјеници П 84/18 од 10.05.2018. године, којим је донета привремена мера и да су његове жалбе у предметима Основног суда у Сјеници П 84/18 и И 140/18 одбијене као неосноване.

Изнете наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Врховни касациони суд оцењује као неосноване.

По налажењу Врховног касационог суда из чињеничног описа дела датом у изреци првостепене пресуде произлазе све чињенице и околности које чине законска обележја кривичног дела самовлашће из члана 330. став 1. КЗ, за које је окривљени оглашен кривим правноснажном пресудом и то како објективна која се односе на радњу извршења која се састоји у прибављању права за које је окривљени сматрао да му припада, јер је уклањајући затварач са канализационе цеви сматрао да му припада права спровођења канализације на парцелу ББ, тако и субјективна која се тичу умишљаја и урачунљивости окривљеног.

Следствено изнетом, Врховни касациони суд налази да су неосновани наводи захтева којима се истиче да је правноснажном пресудом учињена повреда закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, по питању да ли је дело за које је окривљени оптужен и побијаном правноснажном пресудом оглашен кривим, кривично дело.

Осталим наводима захтева, да окривљени није уклонио поклопац са канализационе цеви, што су испитани сведоци ВВ и ГГ потврдили у својим исказима и да окривљени није извршио предметно кривично дело јер је знао да му право које је самовласно прибављао не припада, нити је могао бити у заблуди да му исто припада, бранилац окривљеног правноснажну пресуду оспорава због погрешно и непотпуно

утврђеног чињеничног стања, односно, због повреде закона из члана 440. ЗКП, оспоравајући чињенице које су предмет доказивања, а које су утврђене у побијаним пресудама.

Како чланом 485. став 4. ЗКП, која прописује разлоге због којих окривљени, односно његов бранилац, сходно правима које има у поступку у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека, због повреде закона из члана 440. ЗКП, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног у овом делу оценио као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. и члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар – саветник
Весна Веселиновић,с.р.**

**Председник већа – судија
Бата Цветковић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић